

НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПРИ ВИВЧЕННІ ІСТОРІЇ В ШКОЛІ

teachers of early classes and their implementation in the initial process]. *Pedagogical professionalism: theoretical and methodological aspects*. pp. 114–122. [in Ukrainian].

6. Zhovtanetskyi, O.M. (2019). “Talita kum” – dityno, vstan i ydi, abo yak zrushyty z mertoho tochy reformy shkilnoi osvity: naukovy-populiarnе vydannia [“Talita kum” – child, get up and go, otherwise we will destroy the school reform from a dead point]. Lviv-Kharkiv, 120 p. [in Ukrainian].

7. Kosenko, D.Yu. (2020). Osvitnii prostir shkoly: suchasnyi stan doslidzhennia, problemy ta perspektyvy. [The open space of the school: the current state of research, problems and prospects]. Education of the future: concepts, methods, approaches: collective monograph. Kyiv, 215 p. [in Ukrainian].

8. Kosenko, D.Yu. (2015). Uchnivski mebli: rozvytok, problemy, tendentsii. [School furniture: developments, problems, trends]. *The Scientific Journal “Technologies and Engineering”*. pp. 254–262. [in Ukrainian].

9. Kosenko, D.Yu. (2018). Suchasnyi shkilnyi klas v Ukraini: zonuvannia ta hnuchka orhanizatsiia. [Current school class in Ukraine: zone and organization]. *Technical aesthetics and design*. Vol. 14. pp. 107–111. [in Ukrainian].

10. Ministerstvo okhorony zdorovia: ofitsiinyi sait [Ministry of Health official : official website]. Available at: <https://moz.gov.ua/uk> (Accessed 18 Oct. 2025). [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 30.10.2025

УДК 373.5.016:94]:004.8

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.349409>

Світлана Біла, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри
всесвітньої історії та спеціальних історичних дисциплін
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9506-2789>
Ірина Лозинська, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри
всесвітньої історії та спеціальних історичних дисциплін
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9128-0209>

НЕГАТИВНІ НАСЛІДКИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПРИ ВИВЧЕННІ ІСТОРІЇ В ШКОЛІ

У ході дослідження було встановлено, що застосування технологій штучного інтелекту у процесі викладання історії в школі, поряд із очевидними перевагами, має низку суттєвих негативних наслідків. Передусім, використання алгоритмів для автоматизованого представлення навчального матеріалу призводить до його надмірного спрощення. Крім того, існує ризик маніпуляцій та викривлень: системи штучного інтелекту можуть відтворювати упереджені інтерпретації або некоректні дані, що формує викривлену картину минулого та підриває довіру до історичної науки. Ще одним важливим наслідком є зниження ролі критичного мислення. Не менш значущою проблемою є загроза академічній доброчесності. Таким чином, результати дослідження підтверджують, що інтеграція штучного інтелекту в шкільний курс історії потребує особливої обережності та критичного осмислення.

Ключові слова: штучний інтелект; історична освіта; критичне мислення; педагогічні ризики; академічна доброчесність; маніпуляція інформацією; шкільний курс історії.

Лім. 9.

Svitlana Bila, Ph.D. (History), Associate Professor, Associate Professor of the
World History and Special Historical Disciplines Department,
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9506-2789>
Iryna Lozynka, Ph.D. (History), Associate Professor, Associate Professor of the
World History and Special Historical Disciplines Department,
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9128-0209>

NEGATIVE CONSEQUENCES OF APPLYING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCHOOL HISTORY EDUCATION

The purpose of the study is to make a critical analysis of the potential risks and negative consequences of using artificial intelligence (AI) technologies in teaching and learning history in school. The authors of the article aim to identify the challenges of integrating AI into the educational space, which may have negative effects on the quality of the study of history, the development of critical thinking skills, as well as the development of students' personalities.

The study was carried out using the interdisciplinary approach, which combines the use of pedagogical, historiographical, and culturological analyses. The researchers also applied the methods of comparative analysis, content analysis of educational practices and made a critical assessment of modern digital tools based on AI algorithms.

The study has revealed a number of negative effects of using AI in teaching and learning the school course of history:

- Simplification of historical material: Algorithms often reduce complex historical processes to superficial facts, which leads to an incomplete understanding of the past.*
- Risk of fact manipulation and distortion: Automated systems may reproduce biased interpretations or incorrect data, which creates a distorted picture of the past.*
- Decrease in the role of critical thinking: Students tend to rely on ready-made AI answers, which hinders the development of their skills of source analysis and independent reasoning.*
- Dehumanization of the educational process: Live dialogue with the teacher is replaced with technological tools, which reduces the educational and cultural potential of history as a humanities discipline.*
- Academic integrity violations: Using AI to automatically create texts can contribute to plagiarism and reduce the value of students' own intellectual efforts.*

The use of AI in teaching and learning history in school not only offers significant advantages but also entails serious risks. Awareness of these risks is a necessary condition for the development of a balanced educational policy that combines innovation and the preservation of the critical and humanistic potential of history as a science.

Keywords: artificial intelligence (AI); the study of history; critical thinking; pedagogical risks; academic integrity; information manipulation; school course of history.

Постановка проблеми. У сучасному світі штучний інтелект дедалі активніше інтегрується в освітній процес, зокрема у викладання історії. Використання різноманітних технологій та нейромереж, таких як ChatGPT, Gemini, Copilot та інших відкриває нові можливості для спрощення пошуку інформації, підготовки навчальних матеріалів та розвитку аналітичних навичок учнів. Проте, поряд із очевидними перевагами, поява штучного інтелекту у навчальному середовищі має і низку негативних наслідків, які потребують критичного осмислення. Надмірна залежність від цифрових інструментів може призводити до зниження рівня самостійного мислення, поверхневого засвоєння історичних фактів та спотворення уявлення про минуле через можливі неточності алгоритмів. Крім того, використання ШІ ставить під загрозу розвиток критичного мислення – одного з ключових компонентів історичної освіти. У цій статті ми розглянемо основні ризики й проблеми, пов'язані із застосуванням штучного інтелекту у процесі вивчення історії в школі, а також можливі шляхи їх подолання.

Аналіз досліджень і публікацій. Проблема застосування штучного інтелекту (ШІ) в історичній освіті є відносно новим, але динамічно зростаючим напрямом наукових досліджень, який привертає увагу як українських, так і зарубіжних учених. У науковій та методичній літературі це питання розглядається з різних позицій – від можливостей використання інноваційних технологій у навчальному процесі до аналізу потенційних ризиків і викликів, пов'язаних із їхнім впровадженням у закладах освіти. Німецький методист Марсель Мієрвальд акцентує увагу на інтерактивності використання ШІ, індивідуалізації вивчення історії, однак чималу увагу звертає аналізу негативних аспектів його впровадження [8]. Значну увагу ролі нейромереж в освітньому процесі приділяє у своїх дослідженнях китайський вчений Шен Сяовей. Китайська педагогіка значно раніше, ніж західна, впровадила інформаційні технології та ШІ у викладання нав-

чальних предметів, тож методист вказує на те, як використання нейромереж допомагає китайським учням розвивати аналітичні та дослідницькі навички, однак підкреслює, що використання ШІ не повинно замінити глибоке вивчення джерел та історичних контекстів [9]. Українські дослідники Ірина Адамович, Олена Кулініч, Світлана Кушнірова, Наталія Кінд-Войтюк, Геннадій Казаков, Ірина То-чиліна, С. Гуртовий, А. Чорна здебільшого розглядають ШІ у позитивному контексті його використання під час викладання різноманітних навчальних предметів, однак наголошують на тому, що вони зазвичай не відповідають науковим та навчальним стандартам [1–5].

Таким чином, сучасна історіографія проблеми свідчить про подвійний характер впливу штучного інтелекту на історичну освіту: з одного боку – як потужного інструмента інноваційного навчання, а з іншого – як потенційного джерела загроз академічній доброчесності, критичному мисленню та гуманістичній складовій освіти.

Мета статті. Стаття спрямована на критичний аналіз потенційних ризиків і негативних наслідків використання технологій штучного інтелекту (ШІ) у процесі викладання та вивчення історії в школі. Автори ставлять за мету окреслити проблемні аспекти інтеграції ШІ в освітній простір, які можуть впливати на якість історичної освіти, формування критичного мислення та розвиток особистості учнів.

Виклад основного матеріалу. Використання штучного інтелекту (ШІ) на уроках історії у межах Нової української школи відкриває широкі можливості для оновлення змісту та методів навчання. Такі технології сприяють переходу від традиційного засвоєння фактів до інтерактивного, дослідницького підходу, що стимулює учнів до самостійного мислення, пошуку причинно-наслідкових зв'язків і формування власних історичних суджень. За допомогою інструментів на основі нейромереж учні можуть моделювати історичні події, аналізувати джерела, створювати мультимедійні проєкти

або взаємодіяти з історичними постатями у форматі діалогу, що підвищує інтерес до предмета. ШІ допомагає формувати критичне мислення та медійну грамотність, оскільки вчить учнів перевіряти достовірність отриманої інформації, виявляти маніпуляції й зіставляти різні точки зору [4].

Штучний інтелект має вбудовані механізми безпеки, які запобігають наданню відповідей на запитання, що можуть завдати шкоди людині чи суспільству. Завдяки цьому система уникає поширення небезпечної, аморальної або деструктивної інформації, дотримуючись етичних принципів використання технологій [1].

Попри значний потенціал штучного інтелекту (ШІ) у підвищенні ефективності освітнього процесу, його використання на уроках історії може мати низку негативних наслідків. Насамперед, зростає ризик порушення академічної доброчесності, адже частина учнів уже активно застосовує ШІ для написання есе та виконання завдань, розв'язку контрольних та практичних робіт, що ускладнює для педагогів ідентифікацію справжнього автора роботи. ШІ також не здатен відтворити емоційний компонент навчання, який відіграє важливу роль у формуванні мотивації та взаємодії між учнем і вчителем [7].

Водночас стрімкий розвиток технологій демонструє, що можливості штучного інтелекту виходять далеко за межі звичайної автоматизації навчального процесу, зокрема створюючи нові, інноваційні підходи до викладання гуманітарних дисциплін. Сьогодні спілкування на уроці історії з видатними постатями минулого (Клеопатра, Гай Юлій Цезар, Наполеон Бонапарт та ін.) вже не здається науковою фантастикою. Генеративний штучний інтелект може дозволити за допомогою даних і алгоритмів надавати учням інформацію про них чи відтворювати історичні події з їхньої перспективи. В такий спосіб ШІ формує наше розуміння минулого. Варто зазначити, що системи ШІ самонавчаються за рахунок набору даних, які створені людьми. Інформація, що міститься у всесвітній павутинні, часто містить недостовірні дані, упередження чи стереотипи. Хоча “розмови” з історичними діячами й створюють відчуття особистого доступу до історії, пробуджують інтерес до минулого, проте вони можуть формувати хибні історичні уявлення, особливо, якщо вони не супроводжуються критичним аналізом та осмисленням інформації [8].

Все ускладнює й той факт, що учні раніше багато читали, ставили запитання, шукали відповіді у підручнику. Цей процес займав багато часу й вимагав зусиль, він розвивав критичне мислення, вміння порівнювати та аналізувати. Натомість сьогодні, покладаючись на нейромережі, учні віддають перевагу готовим, зазвичай неправдивим відпо-

відам. Значною проблемою є також те, що тексти, згенеровані штучним інтелектом, здебільшого не містять посилань на реальні джерела або наукові праці. У деяких випадках ШІ може навіть вигадувати цитати чи бібліографічні дані, створюючи ілюзію достовірності, що становить ризик для формування коректного наукового мислення в учнів [6].

Можливості ШІ дозволяють вчителю й учням не лише працювати з інформацією, а й занурюватися у віртуальну реальність за допомогою технологій VR/AR. Проте цей інструмент не тільки зацікавлює учнів, а й створює своєрідний “ігровий ефект”, який відволікає учнів настільки, що вони не зосереджуються на змісті навчального матеріалу, а лише розважаються з візуальним наповненням [9].

Ще однією проблемою є нерівний доступ до цифрових технологій. Використання ШІ також породжує загрозу втручання у приватність, оскільки існує ризик збору або неналежного використання персональних даних учнів без їхньої згоди. Надмірна залежність від технологій здатна призвести до втрати важливих когнітивних і практичних навичок, необхідних у повсякденному житті. Етичні аспекти функціонування ШІ, зокрема можливі прояви дискримінації та упередженості алгоритмів, ставлять під сумнів об'єктивність отриманих результатів. Нарешті, на відміну від вчителя, який може адаптувати навчальний процес до потреб кожного учня, штучний інтелект залишається менш гнучким інструментом, обмеженим рамками запрограмованих сценаріїв [7].

Водночас застосування штучного інтелекту на уроках історії може бути корисним навчальним прийомом, що стимулює творче та критичне мислення. Учні створюють історії (сторітелінг) за заданими параметрами, вигадують героїв і сюжети, однак результати роботи ШІ нерідко містять неточності чи вигадані факти, що потребує подальшого аналізу. У процесі перевірки таких текстів школярі можуть виявляти помилки, уточнювати запити, здійснювати самоаналіз і взаємоаналіз створених історій. Це сприяє формуванню медійної грамотності, вміння відрізняти факти від суджень, розпізнавати приховані мотиви персонажів і розуміти різні погляди на історичні події.

Водночас важливо формувати в учнів усвідомлене ставлення до питань авторського права та академічної етики. Працюючи зі штучним інтелектом під час створення творчих робіт, школярі повинні розуміти принципи інтелектуальної власності та етичного використання технологій. Доцільно проводити обговорення моральних аспектів застосування результатів роботи ШІ, а за браку навчального часу – організовувати подібні заходи у форматі позакласних занять або дискусійних клубів [5]. Також зазначимо, що деякі застосунки мають обмежені функціональні можливості, що знижує їхню

ефективність в освітньому процесі. Крім того, надмірне використання таких технологій може сформувати залежність від них, що стає особливо проблемним у разі відсутності доступу до відповідних цифрових ресурсів [2].

Застосовуючи ChatGPT чи інші нейромережі у навчальних цілях, вчителю слід добре орієнтуватися в темі, оскільки існує явище так званих “історичних галюцинацій”. Інколи запропоновані ним завдання можуть виглядати недоречними чи позбавленими педагогічного сенсу. Методист Геннадій Казаков та вчителька Ірина Точиліна подають такий приклад із педагогічної практики: під час опрацювання теми “Україна у Першій світовій війні” ChatGPT пропонує учням створити дизайн прапора для України того періоду, що, з огляду на контекст і складність теми, навряд чи викличе інтерес у десятикласників і може навіть знизити мотивацію до навчання. Окрім того, під час роботи з україномовними запитаннями ШІ часто допускає граматичні неточності, русизми або помилки, спричинені машинним перекладом. Це створює потребу у попередній перевірці вчителем змісту та мовного оформлення завдань – особливо у випадках, коли вони плануються до друку чи безпосереднього використання на уроці [3].

Також педагог має критично ставитися до рекомендацій, запропонованих штучним інтелектом, і не впроваджувати їх без попередньої адаптації до конкретного навчального середовища. Важливо враховувати рівень підготовки, вікові особливості й індивідуальні потреби учнів, адже ШІ не завжди здатен адекватно оцінити ці чинники. Водночас, за умови ретельного формулювання запиту – із зазначенням віку, класу та бажаного рівня складності, – ChatGPT здатен генерувати більш релевантні та коректні пропозиції, хоча й у такому разі можливі певні неточності.

Висновки. Підсумовуючи, використання штучного інтелекту в процесі вивчення історії в школах має значний потенціал для модернізації навчання, сприяючи розвитку критичного мислення, медійної грамотності та дослідницьких навичок учнів. Однак, незважаючи на численні переваги, це також приносить ряд негативних наслідків, таких як зниження рівня самостійного мислення, поверхневе засвоєння матеріалу та можливі спотворення історичних фактів через недостовірну інформацію, генеровану ШІ. Проблеми з академічною доброчесністю, фальсифікація даних та залежність від технологій можуть зменшити мотивацію учнів до самостійної роботи та аналізу. Тому важливо використовувати ШІ як допоміжний інструмент, не замінюючи ним традиційні методи навчання, при цьому забезпечуючи ретельний контроль за достовірністю інформації та розвитком етичних принципів серед учнів. Водночас необхідно враховувати

можливу цифрову нерівність та питання приватності, адже надмірне покладання на технології може призвести до нових освітніх і соціальних бар’єрів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адамович І., Кулініч О. Штучний інтелект: можливості та ризики використання в освітньому процесі. *Педагогічна Житомирщина*. № 4 (32), 2023. URL: <https://imso.zippo.net.ua/wp-content/uploads/2024/01/2.-D0%90%D0%B4%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87-.pdf>
2. Гуртовий С., Чорна А. Використання додатків штучного інтелекту в освітньому процесі загальноосвітньої школи. *Системи та засоби штучного інтелекту: тези доповідей Міжнародної наукової конференції “Штучний інтелект: досягнення, виклики та ризики”*. Київ: ІПШ “Наука і освіта”, 15–16.03.2024. С. 60–64.
3. Казаков Г., Точиліна І. Використання ChatGPT у викладанні історії в закладах середньої освіти: погляд вчителя. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*. 2024. № 1. С. 42–51.
4. Кінд-Войтюк Н.В. ШІ та інтернет як інструменти навчання на уроках історії та громадянської освіти в Новій українській школі. *Перспективи та інновації науки (Серія “Педагогіка”, Серія “Психологія”, Серія “Медицина”)*. 2024. № 11(45). С. 434–443.
5. Кушнерова С. Штучний інтелект як прийом розвитку критичного мислення на уроках історії. *Педагогічний вісник: науковометодологічний журнал*. 2024. Вип. 1(64). С. 134–138.
6. Рябець Н. Штучний інтелект в освітньому процесі вищих навчальних закладів: переваги та межі відповідальності. *Системи та засоби штучного інтелекту: тези доповідей Міжнародної наукової конференції “Штучний інтелект: досягнення, виклики та ризики”*. Київ: ІПШ “Наука і освіта”, 15–16.03.2024. С. 213–224.
7. Чубрей О., Кушнір Ж. Використання інноваційних інструментів на основі штучного інтелекту як одного з елементів інтерактивних технологій на уроках географії. *Інноваційна педагогіка*. Вип. 69. Т. 2. Видавничий дім “Гельветика”. 2024. С. 27–31.
8. Mierwald Marcel. Chatting about the Past with Artificial Intelligence. A Case Study of Pupils’ Interaction with ChatGPT while Completing a History-Learning Task. *Journal of Educational Media, Memory, and Society*. Vol. 16. Issue 2. 2024. С. 143–173.
9. Sheng Xiaowei. The Role of Artificial Intelligence in History Education of Chinese High Schools. *Journal of Education, Humanities and Social Sciences*. Vol. 8. 2023.

REFERENCES

1. Adamovych, I. & Kulinich, O. (2023). Shtuchnyi intelekt: mozhlyvosti ta ryzyky vykorystannia v osvithnomu protsesi [Artificial intelligence: opportunities and risks of use in the educational process]. *Pedagogical Zhytomyr region*. No. 4 (32), Available at: <https://imso.zippo.net.ua/wp-content/uploads/2024/01/2.-D0%90%D0%B4%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87-.pdf> [in Ukrainian].
2. Hurtovyi, S. & Chorna, A. (2024). Vykorystannia dodatkov shhuchnoho intelektu v osvithnomu protsesi zahalno-osvitnoi shkoly [Use of artificial intelligence applications in the educational process of a comprehensive school]. *Systemy*

ta zasoby sztuchnoho intelektu: tezy dopovidei Mizhnarodnoi naukovoї konferentsii "Shtuchnyi intelekt: dosiahnennia, vyklyky ta ryzyky" – Systems and tools of artificial intelligence: abstracts of reports of the International scientific conference "Artificial intelligence: achievements, challenges and risks". Kyiv, pp. 60–64. [in Ukrainian].

3. Kazakov, H. & Tochylina, I. (2024). Vykorystannia ChatGPT u vykladanni istorii v zakladakh serednoi osvity: pohliad vchytelia [Using ChatGPT in teaching history in secondary education: a teacher's perspective]. *Humanities: History and Pedagogy*. No. 1, pp. 42–51. [in Ukrainian].

4. Kind-Voitiuk, N.V. (2024). ShI ta internet yak instrumenty navchannia na urokakh istorii ta hromadianskoi osvity v Novii ukrainskii shkoli [AI and the Internet as teaching tools in history and civic education lessons in the New Ukrainian school. *Prospects and innovations of science (Series "Pedagogy", Series "Psychology", Series "Medicine")*. No. 11(45). pp. 434–443. [in Ukrainian].

5. Kushnierova, S. (2024). Shtuchnyi intelekt yak pryom rozvytku krytychnoho myslennia na urokakh istorii. Pedagogichnyi visnyk: naukovometodolohichnyi zhurnal [Artificial intelligence as a method of developing critical thinking in history lessons. *Pedagogical bulletin: scientific and methodological journal*. Vol. 1(64). pp. 134–138. [in Ukrainian].

6. Riabets, N. (2024). Shtuchnyi intelekt v osvitnomu protsesi vyshchykh navchalnykh zakladiv: perevahy ta mezhi vidpovidalnosti [Artificial intelligence in the educational

process of higher educational institutions: advantages and limits of responsibility]. *Systemy ta zasoby sztuchnoho intelektu: tezy dopovidei Mizhnarodnoi naukovoї konferentsii "Shtuchnyi intelekt: dosiahnennia, vyklyky ta ryzyky" – Systems and tools of artificial intelligence: abstracts of reports of the International scientific conference "Artificial intelligence: achievements, challenges and risks"*. Kyiv, pp. 213–224. [in Ukrainian].

7. Chubrei, O. & Kushnir, Zh. (2024). Vykorystannia innovatsiynykh instrumentiv na osnovi sztuchnoho intelektu yak odnogo z elementiv interaktyvnykh tekhnolohii na urokakh heohrafii [The use of innovative tools based on artificial intelligence as one of the elements of interactive technologies in geography lessons]. *Innovative Pedagogy*. Issue 69. Vol. 2. pp. 27–31. [in Ukrainian].

8. Mierwald Marcel. Chatting about the Past with Artificial Intelligence. A Case Study of Pupils Interaction with ChatGPT while Completing a History-Learning Task. *Journal of Educational Media, Memory, and Society*. Vol. 16. Issue 2. 2024. pp. 143–173. [in English].

9. Sheng Xiaowei. The Role of Artificial Intelligence in History Education of Chinese High Schools. *Journal of Education, Humanities and Social Sciences*. Vol. 8. 2023. [in English].

Стаття надійшла до редакції 18.11.2025

УДК 378.147/.12

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.349404>

Євгенія Гончарова, кандидат педагогічних наук, викладач закладу вищої освіти
кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією
Полтавського державного медичного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3341-3752>

Олена Беляєва, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач
кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією
Полтавського державного медичного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9060-4753>

Вікторія Костенко, кандидат філологічних наук, доцент закладу вищої освіти
кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією
Полтавського державного медичного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9077-2191>

Іванна Знаменська, кандидат філологічних наук, доцент закладу вищої освіти
кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією
Полтавського державного медичного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7091-6215>

Ірина Сологор, кандидат філологічних наук, доцент закладу вищої освіти
кафедри іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією
Полтавського державного медичного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9899-6552>

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто особливості формування професійно-педагогічної компетентності викладача вищої школи, співвідношення професійно-педагогічної компетентності та її складових як загального та фрагментарного. Проаналізовано особливості та функції, притаманні дидактичній, психолого-педагогічній, комунікативній, загальнокультурній, емоційній, самоосвітній, цифровій та інноваційній компетентностям. Розглянуто значення